

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής στο μέτρο που επιβάλλει πρόστιμο στην InnoLux επί τη βάση της αξίας των εντός του ομίλου παραδόσεων οθονών LCD μεταξύ των εργοστασίων της αναιρεσείουσας στην Κίνα και την Ταϊβάν·
- να μειώσει κατά συνέπεια το επιβληθέν στην InnoLux πρόστιμο στα 173 εκατομμύρια ευρώ· και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας, καθώς και στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Πρώτος λόγος: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι οι εντός του ομίλου παραδόσεις οθονών LCD μεταξύ των εργοστασίων της αναιρεσείουσας στην Κίνα και την Ταϊβάν ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 Συμφωνίας ΕΟΧ απλώς και μόνον επειδή οι οθόνες ηλεκτρονικών υπολογιστών στις οποίες οι οθόνες LCD ενσωματώνονται ως συστατικά στοιχεία στα εν λόγω εργοστάσια πωλούνται εντός του ΕΟΧ από την αναιρεσείουσα.

Ο λόγος αυτός στηρίζεται στις εξής βάσεις:

- a. Η διαπίστωση παραβάσεως που διαλαμβάνεται στην επίμαχη απόφαση καλύπτει μόνον παραδόσεις LCD οθονών εντός του ΕΟΧ, είτε πωλούνται σε τρίτους είτε παραδίδονται εντός του ομίλου, και δεν διακρίνει μεταξύ των εντός του ομίλου παραδόσεων από κάθετα ολοκληρωμένες επιχειρήσεις που συμμετέχουν στη σύμπραξη και αποτελούν ενιαία επιχείρηση με τους συνδεδεμένους αγοραστές τους και εκείνων που δεν αποτελούν·
  - β. Η χρησιμοποίηση της έννοιας των καλούμενων «άμεσων εντός του ΕΟΧ πωλήσεων μέσω μεταποιημένων προϊόντων» αντιφάσκει με τη δικαιολογητική βάση της αποφάσεως *Europra Carton* σύμφωνα με την οποία πρέπει να εξομοιώνονται απολύτως οι εντός του ομίλου παραδόσεις με τις πωλήσεις προς τρίτους·
  - γ. Η εφαρμογή του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ στις παραδόσεις οθονών LCD εκτός του ΕΟΧ δεν συνάδει προς την απόφαση *Χαρτοπολτός Ι*·
  - δ. Η έννοια των καλούμενων «άμεσων εντός του ΕΟΧ πωλήσεων μέσω μεταποιημένων προϊόντων» οδηγεί στο να εξαιρούνται παρανόμως από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 Συμφωνίας ΕΟΧ οι πωλήσεις οθονών LCD που πραγματοποιούνται και περιορίζουν τον ανταγωνισμό εντός ΕΟΧ, βάσει μιας συλλογιστικής η οποία απορρίφθηκε ρητώς από το Δικαστήριο στην απόφαση *Commercial Solvents*·
  - ε. Η εξωεδαφική εφαρμογή του ενωσιακού δικαίου του ανταγωνισμού που απορρέει από τη χρησιμοποίηση της έννοιας των καλούμενων «άμεσων εντός του ΕΟΧ πωλήσεων μέσω μεταποιημένων προϊόντων» συνεπάγεται τον κίνδυνο του διπλού ελέγχου των επιχειρήσεων και της συγκρούσεως με άλλες αρχές ανταγωνισμού όσον αφορά την κατά τόπο αρμοδιότητα.
2. Δεύτερος λόγος: το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι η δυνατότητα εφαρμογής της κατηγορίας των καλούμενων «άμεσων εντός του ΕΟΧ πωλήσεων μέσω μεταποιημένων προϊόντων» στις εντός του ομίλου παραδόσεις οθονών LCD για καθέναν αποδέκτη της αποφάσεως της Επιτροπής εκτιμήθηκε από την Επιτροπή «βάσει των ίδιων αντικειμενικών κριτηρίων», ενώ απέρριψε ως απαράδεκτες όλες τις αιτιάσεις που ήγειρε η αναιρεσείουσα αμφισβητώντας τη σημασία, την αντικειμενικότητα και τη συνεκτικότητα του υιοθετηθέντος κριτηρίου, και δη το κατά πόσο συνιστούν μία ενιαία επιχείρηση με τους συνδεδεμένους αγοραστές τους.

Ο λόγος αυτός στηρίζεται στις εξής βάσεις:

- a. Το αν συνιστούν ή όχι οι κάθετα ολοκληρωμένες επιχειρήσεις της επίμαχης αποφάσεως μία ενιαία επιχείρηση με τους συνδεδεμένους αγοραστές τους δεν αποτελεί «αντικειμενική διαφορά» η οποία δικαιολογεί τη διαφορετική αντιμετώπιση των αντίστοιχων εντός του ομίλου παραδόσεων τους·
- β. Δεν είναι δυνατή η επίκληση της αρχής της νομιμότητας προκειμένου να απορριφθεί ο ισχυρισμός της αναιρεσείουσας ότι οι εντός του δικού της ομίλου παραδόσεις οθονών LCD πρέπει να τύχουν της ίδιας μεταχειρίσεως με τις εντός του ομίλου της LG Display και της AUO παραδόσεις οθονών LCD, αφής στιγμής η μέθοδος αυτή είναι απολύτως νόμιμη.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Δημοκρατία της Λεττονίας) στις 12 Μαΐου 2014 — SIA «Ostas celtnieks» κατά Talsu novada pašvaldība, Iepirkumu uzraudzības birojs

(Υπόθεση C-234/14)

(2014/C 212/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα πρωτοδίκως: SIA «Ostas celtnieks»

Καθών πρωτοδίκως: Talsu novada pašvaldība, Iepirkumu uzraudzības birojs

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν οι διατάξεις της οδηγίας 2004/18/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών, την έννοια ότι, προκειμένου να μειωθεί ο κίνδυνος μη εκτελέσεως της σύμβασης, δεν αντικεινται σε προϋπόθεση περιεχόμενη στη συγγραφή υποχρεώσεων, σύμφωνα με την οποία, σε περίπτωση που μια σύμβαση ανατεθεί σε ανάδοχο ο οποίος στηρίζεται στις δυνατότητες άλλων επιχειρήσεων, ο ανάδοχος αυτός υποχρεούται, πριν την ανάθεση του αντικειμένου της σύμβασης, είτε να συνάψει με τις εν λόγω επιχειρήσεις συμφωνία συνεργασίας (συμπεριλαμβανοντας σε αυτήν τα συγκεκριμένα σημεία που προβλέπονται στη συγγραφή υποχρεώσεων) είτε να συστήσει με αυτές κοινοπραξία;

⁽¹⁾ ΕΕ L 134, σ. 114.

Προσφυγή της 12ης Μαΐου 2014 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-236/14)

(2014/C 212/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Hetsch, K. Herrmann, L. Armati)

Καθή: Ιρλανδία

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να λάβει μέτρα για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη των ορισμών που παρατίθενται στο άρθρο 2, στοιχεία στ', η', ιγ', ιδ' και ιε' και των απαιτήσεων που θεσπίζονται στο άρθρα 3, παράγραφοι 2 και 4, στο άρθρο 5, στο άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως ε', στο άρθρο 15, παράγραφος 6, στοιχείο ε', στο άρθρο 16, παράγραφοι 1, 3, 5, 6, 7, δεύτερη περίοδος, και 8, στο άρθρο 17, παράγραφοι 1 έως 5, στο άρθρο 17, παράγραφος 6, όσον αφορά τα βιορευστά, στο άρθρο 17, παράγραφος 8, στο άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 3 όσον αφορά τα βιορευστά, στο άρθρο 18, παράγραφος 7, στο άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 3, στο άρθρο 21, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, και στα παραρτήματα II έως V και VII της οδηγίας 2009/28/EK⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/EK και 2003/30/EK και, σε κάθε περίπτωση, παραλείποντας να ανακοινώσει τα εν λόγω μέτρα στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 27, παράγραφος 1, της ανωτέρω οδηγίας·
- να επιβάλει στην Ιρλανδία χρηματική ποινή, βάσει του άρθρου 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, ύψους 25 447,50 ευρώ ανά ημέρα, από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου, καταβλητέα στο λογαριασμό των ιδίων πόρων της Ένωσης, λόγω παραβάσεως της υποχρεώσεως ανακοινώσεως μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο οδηγίας που εκδόθηκε σύμφωνα με τη νομοθετική διαδικασία· και
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 5 Δεκεμβρίου 2010.

⁽¹⁾ ΕΕ L 140, σ. 16.